

No kitabê sanikeke ya ke seba vîndî nebe goş bi goş bi pispisiye ameya vatişî yo. Sanika destan a. Destekî padîyenê vîrameyîş, gijkekî, kuçe, ziwan û berê yew şarî ya.

Na sanike behsa yew mekanî kena. Mekanêko yew deme her kes te ra vîyarto û senî dîyayo yew şarî vîndkerdiş. Labelê yew het ra zî behsa ê vîrameyîşî senî xover dayo, senî şax dayo, bi efsunê sanike de la bi huşkiya rastiye de kena.

Na tenya sanika hewt wayan nîya. Sanika înan yê ke dim a her çiyê vîndkerdeyî de hiş nêkerda û vatişî tercîh kerdo ya.

Bandrol Uygulamasına İlişkin ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5'inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

**BÊ PERE YENO
VELAKERDÎŞÎ**

BIRCA KEÇIKAN

Nuştox

Yekta
FERAT

Wêne

Ruşen
YAKUT

Nuştox:
Yekta Ferat

Wêne:
Ruşen Yakut

Açarnayox:
Murad Aygün/Murad Başaran

Verpersîyare Projeyî:
Çiğdem Ertak, Eylem Kaya, Gurbet Gözde Engin,
Mazlum İlter, Ruşen Yakut

Name Projeyî:
Ji Min Re Çîrokan Ne Bêje: / Mi Re Sanika Ne Vaje

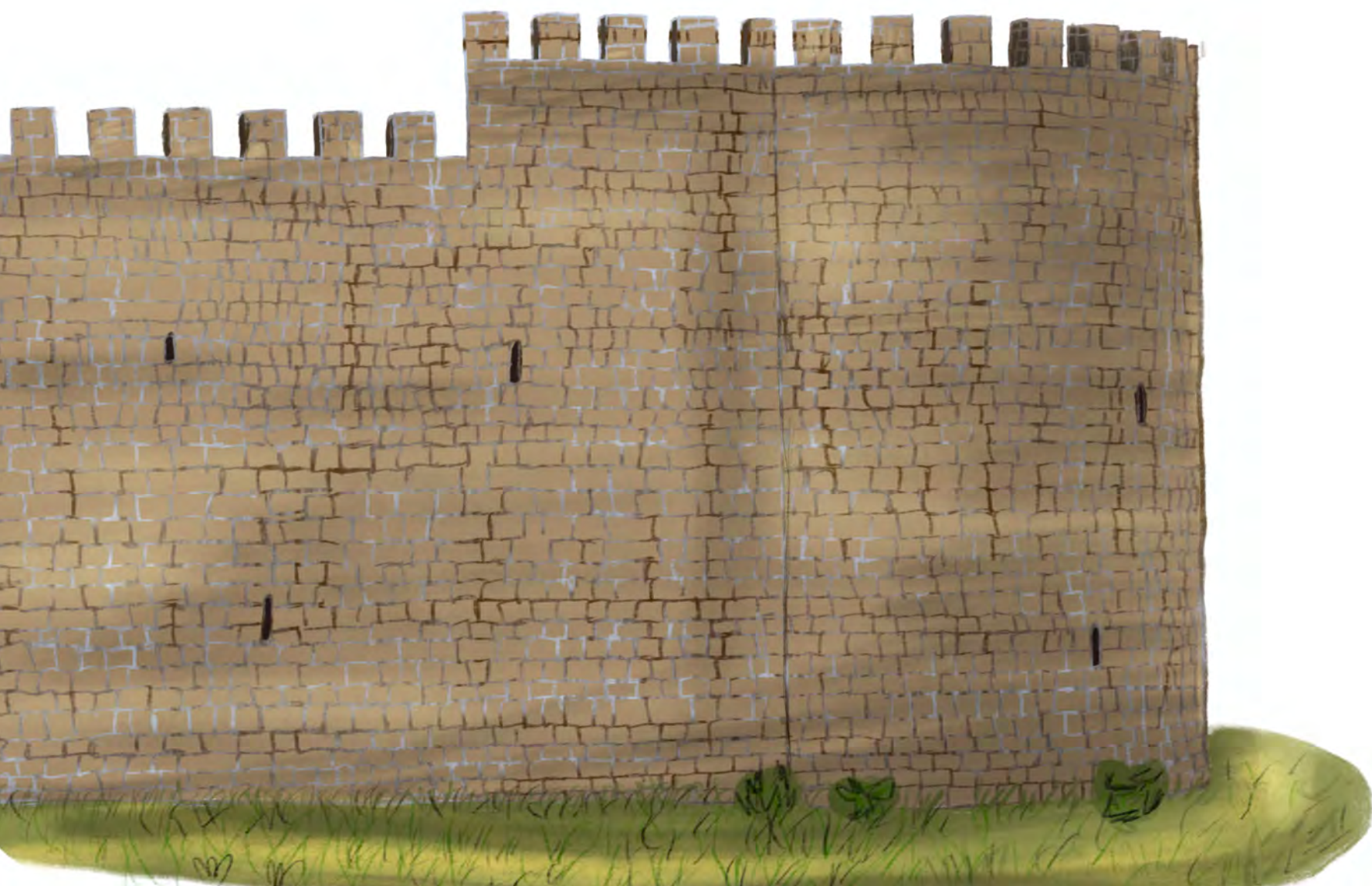
Avrupa Birliği tarafından
ortak finanse edilmektedir

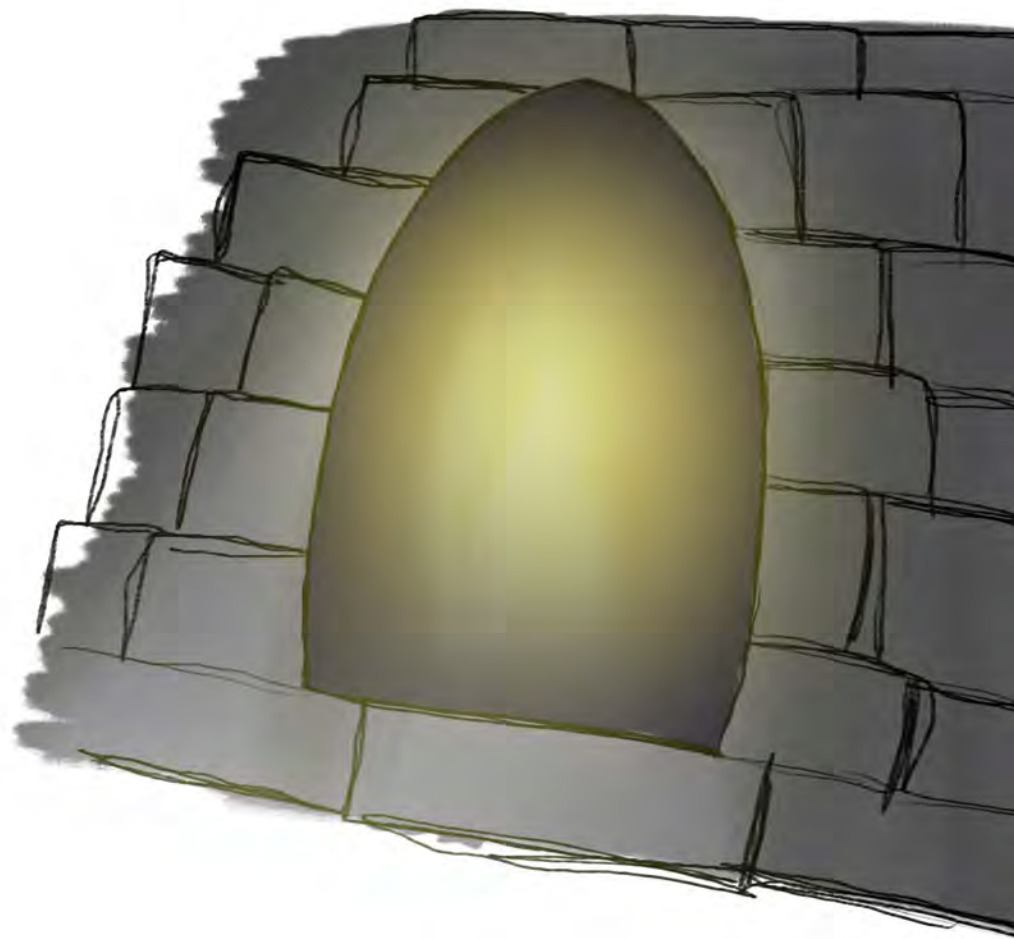
No kitab bi şumûlê projeyê Merkezê Vîrî yê Edalet Weş Keno bi finanseyê hempar yê hetê Yewîya Ewropa ameyo hadirekerdene. Projeyê Edalet Weş Keno bala xo dano îhlalanê heqê cuye yê ke verba doman û ciwanan mîyanê serranê 2000-2015î de başûrê rojhelatê Tirkîya de ameyê kerdene. Proje wazeno ke bi pêserkerdişê datayan, mucadeleyanê hiquqî, pawitoxî û paştîdayîşê mexduran bi nêzdîbiyayîşê edaletê temîrkerî mucadeleyê cezanêdayîşê îhlalanê heqê merdiman aver bero. Berpîrsiyarîya tedeyî bi temamî aîdê wayîrê projeyî ya û derheqê na babete de fikranê Merkezê Vîrî û Yewîya Ewropayî nîşan nêdano.

Serê şodirêkê wisarî bi. Bajar hetê merdiman ra veng bi. Kuçeyênê teng û dergî de pîrcinîyêke, tena serê xo rayşîyêne. Pîrcinîye bi uftekuft xo resna serê kuçeyî. Gopala xo darit sîneyê xo û demêkê winî mende. Mirdîya xo cîf girewte û da. Reyna gopala xo dê verê xo û rayşîyayişê xo yo biqerar domna. Finê sereyê xo hewa da û temaşeyê asmênî kerde. Asmên zî hetê estareyan ra sey kuçe û kolanan bibi vengûvarit. Kêmroşnayîya fekê şodirî de, rîyê asmênî de tena hewt estareyê çilmisîyayeyî mendî bî. Senîn ke pîrcinîye temaşeyê asmênî kerde, aşmî vaz da, şî peynîya hewrêke xo nimit.

Pîrcinêke hêz da xo û ray şî. Dûr şî hûr şî, amê verê awanîyêka girde û kehan de vindert. Destê aye sey perranê daran ricifîyayêne û zerrîya aye sey niqara (dahole) dayê piro. Çunke na awanîya girde û kehane keyeyê pîrcinêke bî. A nê keyeyî de amêbî dunya û heta hewt serraê xo, bi wayanê xo ya tîya de bîbî girde. Bi heme wayanê xo, rojên de hîrê rey nê keyeyî de verê xo dayêne tîjî. Hîrê pencereyê keyeyî estbî. Her wextên verê pencerayêke de verê xo dayên tîjî û tîjî silam kerdêne.

Dima, şewêke vergî kewtîbî bajar. Şewêka zimistanî bî. Heta çokan vewre varêbî û vahozêno serd weriştbi. Şewa zimistanî de vergan dabi kêberê înan ro û vatbi:

“Keynekêno, no keye keyeyê şima nîyo la keyeyê bizan o. Her kes zano ke, nameyê nê kêberî Bircê Bizan o û şima keyeyê bizan işqal kerdo. Ma do şima tiya ra vejê û birişê hewt bajaranê xerîban.”

Sey vatişê xo zî kerdbî. Ê keye ra vetîbî û her yew riştîbî bajarêko xerîb. Her yewa înan yew bajarêko xerîb de mendbî. Nê bajaranê xerîban de zî sitar nêbîbî û her yewê înan cayên de, bajarên de bîbî estare û şîbî asmên. Pîrcinêke hewt estareyê asmênî şibênayî hewt wayanê xo. Seran ra tepîya, werdîya hewt wayan bîbî pîl û bîbî pîrêka hewtay serrî. Hesreta hewtay seran a ver bi bajar û keyeyê domanîya xo antbî.

Pîrcinêke bi destanê xo yê ricifokan berê asinênî yê keyeyî cena la kêber kilîtkerde bi. Û ser o zî kêber, kêberê domanîya aye nêbi. Seke kuçe û şênîyê kuçeyî zi sey domanîya aye nêbê. Kêberê domanîya aye textên bi la no kêber asinên bi. Pîrcinêke na fine gopala xo hewa dê û hîrê reyî da kêberî ro; teq, teq, teq...

KEÇİ BURCU

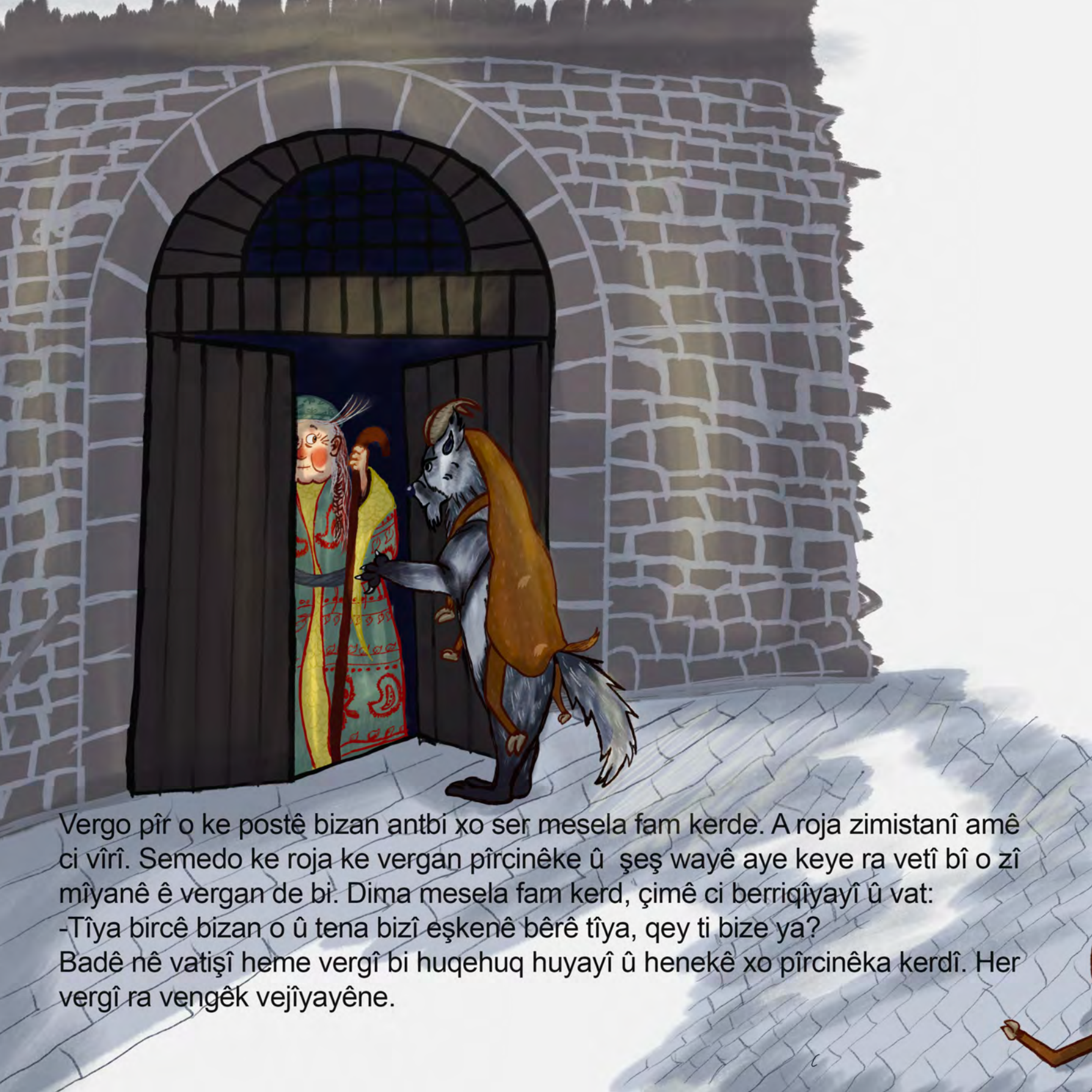
Bi teq teqa kêberî ra vergê ke mîyanê awanî de yê hewnêkê giranî ra bî aya. Teqez postê bizan o ke ci ver o bi ant xo ser û bi ters a ewnîyayî çimanê yewbînan ra. Mîyanê vergan ra o yo ke tewr pîl o şî verê kêberî û bi ziwanê vergan a va:

- Kam o?

- Ez a, va pîrcinîya ke teber de ya, “ez wayîra nê keyeyî ya” û kerd vêşî; “domanîya mi tîya de derbaz bîbî, heme vîrameyîşê mi tîya de mendê. Ez do înan bigîra û reyna şêra.”

Vergo pîr o ke postê bizan antbî xo ser mesela fam kerde. A roja zimistanî amê ci vîrî. Semedo ke roja ke vergan pîrcinêke û şeş wayê aye keye ra vetî bî o zî mîyanê ê vergan de bî. Dima mesela fam kerd, çimê ci berriqîyayî û vat:

-Tîya bircê bizan o û tena bizî eşkenê bêrê tîya, qey ti bize ya?

Badê nê vatişî heme vergî bi huqehuq huyayî û henekê xo pîrcinêka kerdî. Her vergî ra vengêk vejîyayêne.

- Ka qiloçanê xo nîşanê ma bide.
- Ka lingê (simê) to xanima bize?
- Porê to bîyo sipe, ti nêşermayena zuran bikerê?

Pîrcinêke reyna dibare kerde ke a tena seba girewtişê tayê vîrameyîşanê xo ameya û do şêro. Vergî ewnîyayî ke pîrcinêke bîya sey sî û pey de nêancêna, arêbîyayî pê ser û qalê xo kerdî yew ke dolabêk pîrcinêke ser o biçarnê.

Vergo pîr ame verê kêberî û vat;

-Vîrameyîşê to nê yê tîya de û ma mîyanê yew sindoqe de nimitê.

Wexto ke wina va, ageyra verganê peyênan ser û ziwanê xo vet teber, seke henekanê xo bi pîrcinêke bikero. Verganê bînan zî ziwanê xo gaz kerdêne ke vengê huyayîşê înan nêşêro pîrê. Vergê pîrî qalê xo zeydnayî;

“Ma do kêberî to rê akerê û virardişanê to bidê to la keremê xo ra ma rê virarêk perrê daran bîyarî, ma veyşanê û ma hema taştî (sêpare) zî nêwerda.”

Pîrcinêke ewnîyê ke heta perrê daran nêyarî kêberdo nê abîyo, bêçareyî ra verê xo da Bexçeyê Hewselî ke virarêk perrê daran bîyarî. Wexto ke pîrcinêke şî vergan postê xo vetî, karxezala ke vizêr Hewsel ra tepîştî ronê verê xo û dest bi taştîya xo kerde.

Pîrcinêke mîyanê Hewselî ra geyra nêgeyra darêka tern nêdî ke virarêk perrî birûçikno. Zerrîya xo ra va; “wextê domanîya mi de tîya heme dar û berî bî. Zaf şî tay şî bajar ra dûrî qeraxê rayîrî de raştê darêka hurdî û çilmisîyayî amê. Ageyrê ver a dare û vat:

-Ho dara^{*}topike, weşeke û rindeke! Ka virarêk perrî bide mi ez bera bircê bizan ke bizî zî vîrameyîşanê mi bidê mi.^{*}
Dara çilmisîyayî sereyê xo ver a pîrê hewa da û sey merdeya verê sekeratî bi ziwanêko giran cewabê aye da:
-Qey weşî û rindekîya mi menda dayê qurban, ti nêvîneha ez zî sey heme^{*} daranê tîyayî kena teyşaney ra biba huşke. Wa perrî qurbanê to, bê la qandê xatirê^{*} vîrameyîşanê xo^{*} mistêk awe bîya mi rê, wa perrê min ê zerdî kewe bê ke ez bida to.

Pîrcinêke ewnîyê mîyanê çimanê dare ra ke raştay zî di perrî serê dare de mendê û ê zî bîyê zerdî ha kewtê ha kenê bikewê.

Pîrcinêke reyna ageyrê ser rayîrî ke hênîyêkê yan çemekê bigeyro. Labelê heme hênîye qeçekîna aye yan xerîpnaybî yan zî miçiqîyaybî. Cinêke zaf şî tay şî xo resna verê çemêkî. Pîrcinêke çemî verogeyrê û wina va:

-Ti çemêko pak û paqij ê. Ti çemêko winî kewe û zelal ê. Ka mistêk awe bide mi ke ez bera tuyêr rê (dara tuye), dare zî virarêk perrî bido mi, perran bera Bircê Bîzan, bizî zî vîrameyîşanê mi bidê mi.

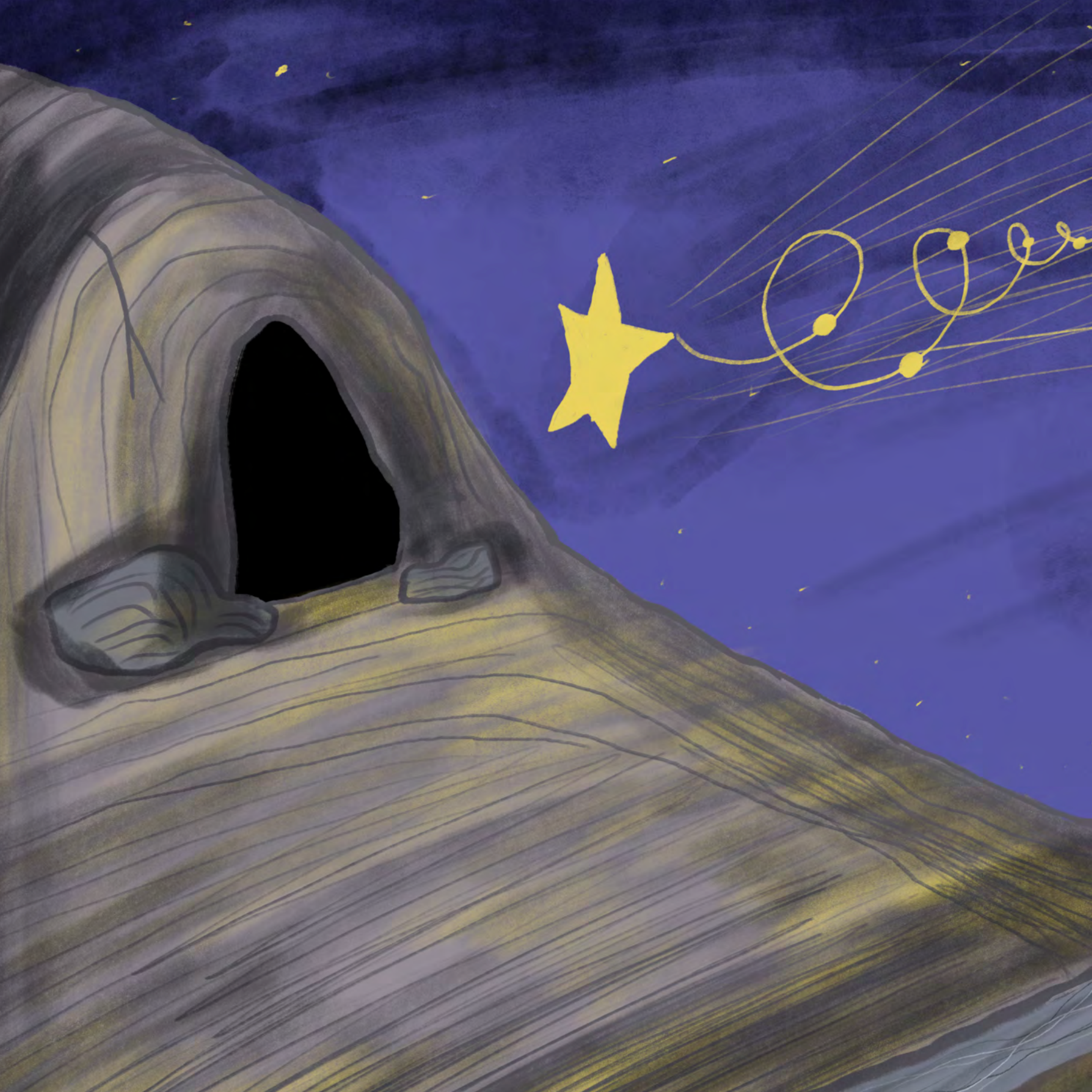
Çemî sereyê xo hewa da û ewnîya pîrê ra:

-Awa mi hendê çîrawêke menda û a zî lêl a, dayê qurban. Xeyrê mi, mi rê nêmando ez do senîn to û tuyêr rê xeyr bikera?

Pîrcinêke kerde ke bibermo, omidê ci şikîya, ageyrê ke şêro vengê çemî ame goşanê aye:

-Bado ke vergî kewtî bajar ne darî mendî, ne awe mende û ne zî merdimî mendî. Eke sey verê bîyayêne.. Verê keyneke û lajekê bajarî ameyên û qeraxê mi de deyirî vatêne, kaykerdêne û govend gêrayênê. Eke rojên ê keyneke û lajekî bêrê mi ver o fina kaybikerê û deyirî vajê awa mi do zî şên û coş bo.

Pîrcinêke çimê xo derûdorê xo ra çarnayî la ne cinîyêke û ne zî xortêk estbî. Xora bajara ra heta tîya amêbî û ûca de zî kes çinê bî. Kerrayêk ser o ronîşte, serê xo darna gopalê xo û bê omîd ewnîyê dûrî ra. Hewt estareyê asmênî ver a pê ameybî. Her ke şîyên bîyên nêzdîyê yewbînan, nişkên ra xo eşt pê û bî estareyêka girde û roşin.

Pîrcinêke bi şaşmendî û kelecânî temaşeyê estareyan kerdên. Estareya girde demêkê dormeyê xo de geyrê û dima rijîyê û kewte şikeftêka ke qerajê koyanê hemverî de ya.

Heta pîrê werişt ke şêro şikefte vîna ke bi seyan keyneke û xortî şikefte ra vejîyayî û bi awaz û deyîran, bi tilîlî û govendan ver bi çemî ameyî. Awa çemî ya ke hendê çirawêke mendbî çend şî bî zêde û zelale. Pîrcinêke û ciniyê şikefte awa çemî ya zelale berde serê heme dare û dehlan.

Darî newe ra bi kewe û her ca bi sey Baxçeyêkê Hewselî.
Karxezale û arwêşan da pê pey, mîlçik û pepûkan veng da pê.
Vergê ke vengê tilîlî û govenda cinîyan, vengê mîlçik û
pepûkan eşnawite newe ra arêbîyayî û tersan ra verê xo da
ver a çolan.

Rîrcinêke hema zî fam nêkerdbi. Se biyêne û ê çî vergî bî ke
keyeyê pîrê ra vejîyaybî.

Mîyanê koma keyneke û xortan de çimê ay ginay şeş wayanê xo ro. Yewbînan bi hesret a virarkerdî ca de waya tewr pîle ci ya qalî kerdî:
-Ma zî sey to badê serran ameyî keyeyê domaniya xo ke vîrameyîşanê xo berê. La bizan heman rayîro ke verê to de ronê ma ver o zî ronê. Dima ma fam kerde ke ê bize nîyê, vergî yê. Vergan postê bizan dayo xo ra. Badê perskerdişan ma resayî xort û keynekanê şikefte, înan zî ma rê qalî kerdî ke mesela çi ya. Hinî ma paweyê roja xo bî ke war û şarê xo vergan ra paqij bikerê.

Hewt heme wayan pê virar kerde û mîyanê tilîlî û deyîran de şî
Bircê Keynekan. Bi keyneke û xortanê şikefte keyeyê xo şuşt û
sey verê xemîlande. Hinî roje ver bi akewtişe bî. Hewrê sîyayî
vila bîbî. Zerqanê tîjî peynîya koyanê mezbutan ra şewq
dayêne asmênê kewayî û aso bi rengêka sûre xemilnayêne.
Heme hewt wayan bi keyna û xortanê ke hetê înan kerdbî ya
şîy verê pencera û rojhelat qayît kerde. Verê înan ver a asoyî,
çimê înan girewteyî roja newî rê xêrameyîşêk kerde.

